

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:12
מוצאי שבת.....9:43
שיעורים כסדרן
נ"ך.....הושע ו'ד'
בבלי.....עבודה זרה ג'
ירושלמי.....יבמות פ'
תוספתא.....בבא בתרא ב'
רמב"ם.....מכירה ה'

שעה 14, גליון 39 (707)

פרשת שלח, עברכים חודש תמוז, כ"ה סיון, שעת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ג'

מוהרא"ש דערציילט

ס'איז נישט עק וועלט

ווען א מענטש פאלט אריין אין א פראבלעם, ער דערזעט זיך אין א צרה, אין א שוועריקייט, און ער זעט נישט קיין וועג ארויס, דארף ער אייביג וויסן און געדענקען אז אזוי ווי עס איז געווען א וועג אריין צום פראבלעם, איז אויף דא א וועג ארויס פונעם פראבלעם. דער עיקר איז אז מען טאר זיך קיינמאל נישט פארלירן און קלערן אז עס איז שוין עק וועלט, עס איז אלעמאל דא א וועג ארויס. מען דארף וויסן אז אזוי גייט דאס לעבן, סיי וואס מען וועט נאר וועלן טון און אויסקפירן, וועלן אייביג זיין אויף דעם שוועריקייטן און פראבלעמען, דאס לעבן גייט נישט אייביג אזוי גלאטיג, עס מאכן זיך אלעמאל שטערונגען אויפ'ן וועג, דער עיקר חכמה אין לעבן איז צו געדענקען אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, און די אלע שוועריקייטן און פראבלעמען האט אויף דער אייבערשטער צוגעשטעלט, צו זען ווי אזוי דער מענטש וועט דאס האנדלען. און מיט די ריכטיגע רצון, מיט אן אמת'ן ווילן, קען מען אלעס אריבערגיין.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ו) אז דער אייבערשטער געבט נישט קיין שוועריקייטן פאר א מענטש, נאר אויף וויפיל זיינע כוחות קענען דערהייבן. אויב א מענטש גייט דורך א געוויסע שוועריקייט איז א סימן אז ער האט טאקע די כוחות <<<<<<

א גוט ווארט

עצט ווען איר גייט אַמונה איז אזוי שטארק און איר ווערט נישט צעפאלן, איר האט נישט קיין קשייות מיט קיין פּרעגומות אויפן אייבערשטן; שטעלט זיך ארויס אז דער אייבערשטער האט אייך זייער ליב, נוייל דאס איז די גרעסטע זאך פון א איד, ער איז פּעלן פּעסט מיט די הייליגע אַמונה, ער ווייסט אז אלעס פירט זיך מיט א חשבון, אלעס איז פינקטליך, נישטא קיין טעותים, נישטא קיין פּערוצופאל.

און יעצט איז פאסיג פאר אייך די ווערטער וואס דער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (חיי מוהר"ן, סימן תקנה): "ווייסטו וועם דער אייבערשטער האט ליב? א געפּרעגלען איד", איינער וואס גייט אויף אים אריבער וואס גייט אויף אים אריבער און ער דערהאלט זיך און האט נישט קיין קשייות און קיין פּרעגומות אויפן אייבערשטן, דעם האט דער אייבערשטער ליב.

(עצתו אמונה בהעלותך תשפ"ה)

א ווארט אויף די פּרשה

לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו, די מרגלים האבן געזאגט פאר די אידן, מיר וועלן נישט קענען גיין אויף ארץ ישראל, נוייל די גוים זענען שטערקער. זאגט רש"י אז זיי האבן גערעדט קעגן דעם אייבערשטן, אפילו דער אייבערשטער וועט זיך נישט קענען אן עצה געבן מיט זיי, רחמנא ליצילן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ח) אז עס זענען דא מענטשן וואס מיינען אז א צדיק וואס איז זייער גרויס קען זיך נישט אראפ לאזן צו די וועלטליכע זאכן, ער ווייסט נישט וואס עס טוט זיך דא אויף די גשמיות'דיגע וועלט, נוייל ער איז זייער ווייט פון גשמיות. דער אמת איז אבער נישט אזוי פארקערט, ווי גרעסער דער צדיק איז, אלץ מער ווייסט ער וואס עס טוט זיך אויף דער וועלט. אזוי ווי מען זעט אז דער אייבערשטער וואס ער איז דאך דער גרעסטער וואס איז נאר שייך, גרעסער און העכער פון די גאנצע וועלט, און פון דעסט וועגן פירט ער די גאנצע וועלט, מיט א געוואלדיגע השגחה פּרטיה.

דאס איז געווען דער פגם פון די מרגלים, זיי האבן געטראכט אז דא ווען מען איז אין מדבר, פירט טאקע דער אייבערשטער די אידן שלא פּדרך הטבע, מען גייט מיט וואלקענעס, מען עסט מן פון הימל, מען טרינקט פונעם שטיין, און אזוי ווייטער. אבער דארט אין ארץ ישראל איז פול מיט גוים, אלעס זעט אויס ווי עס פירט זיך פּדרך הטבע, האבן זיי געזאגט אז דער אייבערשטער קען זיך נישט אראפלאזן דארט אין אזא מצב, דער אייבערשטער איז צו גרויס זיך אראפ צו לאזן דארט.

דאס איז אבער געווען זייער טעות. פארקערט, נוייל דער אייבערשטער איז אזוי גרויס, לאזט ער זיך אראפ צו די וועלט, און ער פירט די גאנצע וועלט, יעדע קלייניקייט וואס פאסירט אויף די וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן. אזוי ווי מען זעט טאקע אז דער אייבערשטער האט געמאכט אז די גוים אין ארץ ישראל זאלן זיין פארנומען צו באערדיגן זייערע טויטע, און נישט קוקן אויף די מרגלים, אבער די מרגלים האבן אלעס אויסגעדרייט צו שלעכטס.

די מרגלים האבן געזאגט, וְשֵׁם רֵאִינוּ אֶת הַנְּפִילִים, זאגט רש"י אז דאס זענען געווען די קינדער פון די מלאכים וואס זענען אראפ געפאלן פון הימל, ווי עס ווערט געברענגט אין פּרשת בראשית אז עס זענען געווען מלאכים וואס האבן גע'טענה'ט צום אייבערשטן אז ער זאל נישט באשאפן דעם מענטש ווייל ער וועט זינדיגן, האט דער אייבערשטער זיי געזאגט: "אומזיסט ווער איך אנגערויפן רחום וחנון? אויב זיי וועלן זינדיגן וועלן זיי תשובה טון און איך וועל זיי צוריק נעמען", דער אייבערשטער האט אראפ געשיקט די מלאכים אויף דער וועלט, צו זען אויב זיי ווען זיך קענען דערהאלטן, און למעשה האבן זיי זיך נישט דערהאלטן, זיי האבן געזינדיגט.

דאס האבן די מרגלים געזעהן די נפילים, זיי האבן געזען אז אפילו די מלאכים האבן זיך נישט געקענט דערהאלטן אויף דער וועלט, ווי אזוי וועלן זיך די אידן קענען דארט דערהאלטן אין אזא גשמיות'דיגע וועלט, זיי האבן אבער נישט געוואוסט אז א מענטש האט א גרעסערע כח פון א מלאך, ער קען זיך יא דערהאלטן אויף דער וועלט, און אויב מען זינדיגט קען מען תשובה טון, און דער אייבערשטער - דער רחום וחנון - נעמט יעדן אן.

(תוך הנחל שלח תשי"ט)

גאר פרייליך, מיט א שטארקע דיסציפלין

בערזת ה' יתברך

ערב שבת קודש פרשת בהעלותך, י"ז סיון, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו נאיר

א שטוב דארף זיין געבויט פון איין זייט שטרענג, און פון די אנדערע זייט פרייליך, מיין טאטע שליט"א פלעגט ביי די שבת סעודות מאכן גאר פרייליך, און אויף איז געווען א שטארקע דיסציפלין.

ביידע זענען גאר וויכטיג, פון איין זייט דארף מען זאגן פאר קינדער וואס צו טון, מען דארף זיי לערנען דרף ארץ, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות פנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרף ארץ מנעוירי", מען דארף לערנען דרף ארץ פאר די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג. מען דארף זיי לערנען וואס צו טון און וואס צו מאכן, און פארלאנגען זיי זאלן פאלגן, און פון די אנדערע זייט מוז דאס זיין באגאסן מיט שמחה, עס דארף זיין זייער פרייליך. בפרט שבת קודש דארף זיין זייער פרייליך אין שטוב, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ט): "צריך לזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת", מען דארף זיין זייער פרייליך שבת, "כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד", ווייל שבת איז זייער הייליג און טייער, "והפלה, שצריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולכלי להראות שום עצבות ודאגה כלל, רק להתענג על ה'", מען טאר נישט זיין טרויעריג שבת און נישט זיין פאנדארנט שבת, גאר פרייליך.

נעם דינע קינדער אין מקוה ערב שבת. דאס איז חינוך, לערן זיי אויס ווי זיך צו פירן אין מקוה; נישט רעדן און נישט קוקן. לערן זיי אויס צו שטיין אויסגעדרייט צום וואנט מיט איינלוקייט, לערן זיי אויס ווי זיך אויסצוטון און ווי אזוי זיך אנצוטון, וואס ערשט און וואס צווייט וכו'. קינדער זענען נישט קיין עפעלעך וואס וואקסן ארויס פון בוים, קינדער דארף מען אויסלערנען ווי אזוי זיך צו פירן, און אויף בעטן ביים אייבערשטן זיי זאלן אויסוואקסן ערליך.

נאך די סעודות שבת, ווען דו ביסט מיד און דו האסט נישט קיין כח, זאלסטו אנדעק געבן צוויי דריי מינוט צו בענטשן מיט דינע קינדער. געווענליך לויפן די קינדער ביים ענדע סעודה צו די שפילצייג, דארף מען זיי רופן צו בענטשן ברכת המזון, זיי אויסלערנען טון די מצוה.

אויף זאלסטו קומען שבת אינדערפרי אין שול דאווענען. עס איז נישט כדאי זיך איינגעוואוינען אויפשטיין שפעט וכו' און זוכן א שפעטע מנין. איך וויל זאלסט פירן דיין שטוב געזונט, די שבת סעודה מאכט מען נישט נאכמיטאג, די שבת סעודה מאכט מען פאר חצות, און דאס קען נאר זיין אז מען דאווענט אין צייט, און אז מען וויל זיך אביסל אפרוען קען מען זיך אפרוען נאכמיטאג; די נאכמיטאג איז אזוי לאנג, מען קען זיך סיי אפרוען און סיי אסאך לערנען, זאלסטו גיין דאווענען פרי און מאכן די סעודה פרי. פיר דיין שטוב געזונט, פיר דיין שטוב ריכטיג, מאך נישט נאך דעם און יענעם, קוק אין ספר עצתו אמונה און אזוי פיר דיין שטוב.

עצתו אמונה זאל זיין דיין שבת ספר, אויף אינדערנוואך זאלסטו דאס לערנען, אבער שבת זאלסטו דאס לערנען און וואו דו זעסט א תפילה, א געבעט - זאלסטו דאס מיט זאגן ווארט ביי ווארט. זאג די תפילות מיט געוויין, בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט נעמען דיין שכל און פירן דיין שטוב מיט די עצות פון צדיקים.

א פרייליכן שבת.

(עצתו אמונה בהעלותך תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

ע. על ידי שמחה, תבוא תפלתך בהיכל מלך. דורך שמחה, וועט דיין תפלה אנקומען צום היכל פונעם קעניג, צום אייבערשטן אליין.
עא. מי שאין לו הנאה מתפלתו, יתפלל ברנה. ווער עס האט נישט הנאה פון זיין דאווענען, זאל דאווענען מיט געזאנג.

דאס איבערצוקומען. ווען מען נעמט דאס גוט אריין אין קאפ, גייט שוין דאס לעבן פיל גרינגער.

דער רבי ברענגט דערויף א ביישפיל פון א קינד. ווען מען וויל אריינגיין א קינד אז ער זאל וועלן האבן א גוטע זאך, וועט מען אים עס ווייזן און נאכדעם עס גלייך באהאלטן, און דאס וועט מאכן אז דאס קינד זאל נאך מער וועלן און שטרעבן צו באקומען די באהאלטענע זאך. די זעלבע איז אויך מיט א גרויסער מענטש, ווען ער וויל צוקומען צו א גוטע זאך, וועט עס דער אייבערשטער צומאל באהאלטן, ער וועט אים אונטער שטעלן שוועריקייטן אויפ'ן וועג, און דאס וועט נאך מער ארויסברענגען די חשק פונעם מענטש אז ער זאל עס דוקא נאך וועלן באקומען. און אויב וועט ער נישט אויפגעבן זיין רצון, ער וועט פרובירן ווייטער מיט אלע כוחות, וועט ער דורכברעכן און אריבערגיין איבער אלע סארט שוועריקייטן און אנקומען צו זיין ציל. די "מניעות", די שטערונגען, וועלן איבערגעדרייט ווערן צו "נעימות", צו א זיסקייט.

עס איז אמאל געקומען צו מורה"ש א איד זיך צו דורכרעדן און בעטן אן עצה איבער א געוויסע זאך וואס ער האט זייער שטארק געוואלט דורכפירן, ער האט אבער געהאט אויף דעם זייער אסאך שוועריקייטן און שטערונגען. עס איז געווען דאן פרייטאג פרשת ורא, מורה"ש האט געהאלטן אינמיטן מעביר סדרה זיין, און ער האט פונקט געהאלטן ביים פסוק (בראשית כ"ב, ד) "וירא את המקום מרחוק", די תורה דערציילט דארט אז ווען אברהם אבינו האט געטראגן זיין זון יצחק צו די עקידה, האט ער געזען דעם פלאץ פון דער ווייטנס, זאגט רש"י ווי אזוי האט ער געוואוסט וואו דער פלאץ איז? ווייל ער האט געזען א וואלקן אויפ'ן בארג.

האט מורה"ש געוויזן פאר דעם איד וואו ער האלט, און אים געזאגט אז דאס איז ממש דער ענטפער צו זיין פראבלעם. די תורה לערנט אונז, ווי אזוי זעט מען די ריכטיגע פלאץ וואו מען דארף גיין? ווען מען זעט דארט א וואלקן, מען זעט אז דער וועג צום פלאץ איז פארנוואלקנט און פארנעפלט, דער וועג איז נישט גלייך און גלאטיג, איז דאס א סימן אז מען איז אויפ'ן ריכטיגן וועג, מען דארף נאר האבן די שטארקייט אנצוגיין און זיך נישט דערשרעקן פונעם וואלקן, און דאן איז מען מצליח אנצוקומען צום ציל.

יעדער קען מצליח זיין

לאמיר נעמען א ביישפיל דער ענין פון לערנען די הייליגע תורה. אסאך מענטשן לערנען נישט, ווייל זיי קלערן אז עס איז צו שווער, זיי האבן צופיל שוועריקייטן און שטערונגען, און זיי זענען נישט מצליח צו קענען לערנען. אבער דער אמת איז אז ווען א מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט ער טרעפן וועגן איבערצוקומען די שוועריקייטן. דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ו) אויף דעם וואס מען פרעגט א מענטש אויבן אין הימל "קבעת עתים לתורה", בפשטות מיינט דאס אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט באשטימט א צייט צו לערנען תורה, אבער דער ווארט "קבעת" קען אויך מיינען גניבה, טייטשט דער רבי אז מען פרעגט דעם מענטש אויב ער האט אראפ גע'גנב'ט צייט צו לערנען. איך ווייס אז דו האסט נישט געהאט קיין איבריג צייט, אבער האסטו כאטש פרובירט אראפצוגעבן אביסל צייט פאר תורה?

חז"ל זאגן (יומא לה) "הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים" - דאס מיינט אז ווען א מענטש קומט ארויף אויף יענע וועלט און ער פארענטפערט זיך פאר וואס ער האט נישט געלערנט ווייל ער איז געווען צו ארעם, אדער ער איז געווען צו רייך און פארנומען מיט די געשעפטן, אדער אז ער האט געהאט שווערע נסיונות, זאגט מען אים אז ער זאל קוקן די צדיקים וואס האבן געלערנט תורה אפילו מיט די אלע שוועריקייטן.

הלל איז געווען א גרויסער ארעמאן און ער האט זיך אנגעשטרענגט צו לערנען תורה, ווי די באקאנטע מעשה אז ער איז ארויף אויפ'ן דאך אין א גרויסע שניי צו קענען מיטהאלטן דאס לערנען אין בית המדרש, ווען ער האט נישט געהאט דאס געלט צו געבן פאר'ן שומר פון בית המדרש. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א גרויסער עושר, און פון דעסט וועגן האבן זיינע געשעפטן אים נישט געשטערט פון צו לערנען תורה. און די זעלבע איז מיט יוסף הצדיק וואס האט געהאט גרויסע נסיונות, און ער האט זיך געשטארקט צו זיין ערליך און דינען דעם אייבערשטן. קומט אויס אז די צדיקים זענען מחייב יעדן איינעם, אז ווער עס האט זיך נאך ארויסגעדרייט פון לערנען תורה מיט די סארט תירוצים, וועט באקומען אן עונש.

לקאורן דארף מען אבער פארשטיין, דער פסוק זאגט דאך (משלי י"ז, כ"ו) "גם ענוש לצדיק לא טוב", א צדיק זוכט נישט צו באשטרופן מענטשן, ער זוכט נישט אז מענטשן זאלן באקומען אן ענוש דורך אים. און דא זאגן חז"ל אז די צדיקים וועלן ברענגען אן ענוש אויף די וועלכע האבן נישט געלערנט קיין תורה.

נאר מען קען זאגן פשט אביסל אנדערש, מען רעדט נישט פון יענע וועלט, נאר מען רעדט טאקע נאך דא אויף דער וועלט. דער ווארט "מחייב" קען מיינען אז זיי מאכן דערפון א "מחויב המציאות" (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') הלא האט געעפנט א וועג און געוויזן פאר יעדן אז אפילו אן ארימאן האט די מעגליכקייט צו לערנען. רבי אלעזר בן חרסום איז געווען א מוסטער צו ווייזן אז אפילו א פארנומענער עושר האט א וועג צו לערנען תורה. און יוסף הצדיק האט דערקלערט אז אפילו א מענטש וואס האט שווערע נסיונות קען אויך לערנען תורה.

און פון זיי דארף זיך יעדער אפלערנען אז אפילו מיט אלע שוועריקייטן, איז א אייביג דא א וועג ארויס, עס איז אייביג דא א וועג איבערצוקומען אלע סארט פראבלעמען.

מען קען אמאל טראכטן אז נאר יעצט זענען דא די פראבלעמען, שפעטער וועט שוין אלעס זיין מסודר, עס וועט אלעס זיין גוט און גלאטיג, און דעמאלט וועט מען זיך נעמען אין די הענט אריין.

א בחור טראכט אז יעצט האט ער טאקע אסאך שטערונגען און שוועריקייטן, אבער ווען ער וועט חתונה האבן וועט ער זיין געהעריג מסודר, און דאן וועט ער זיך נעמען אין די הענט אריין. ווען ער האט אבער חתונה זעט ער אז ערשט דאן הויבט זיך אן די שוועריקייטן, און דאן וויל ער עס אפלייגן אויף שפעטער ווען זיינע קינדער וועלן שוין גרויס ווערן, און דעמאלט האט ער ווייטער שוועריקייטן טאקע פון זיינע קינדער, און ער קלערט אז נאכ'ן חתונה מאכן אלע קינדער, וועט ער שוין האבן א רואינקייט, אבער דעמאלט קומען אונטער אנדערע פראבלעמען.

דער כלל איז: א מענטש קען זיך אייביג נעמען אין די האנט אריין, ער קען אייביג אויספירן אלעס וואס ער וויל אמת'דיג טון, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אבער אלעמאל וועלן אויך אונטער קומען שוועריקייטן און שטריקלונגען אויפ'ן וועג, און יעדע פראבלעם האט א וועג ארויס, און מען קען זיך שטארקן דערויף. דער עיקר איז מען זאל אריין נעמען דעם אייבערשטן אין לעבן, מען זאל יעדע זאך אויסשמוקסן און בעטן דעם אייבערשטן, און דאן וועט אלעס זיין גוט.

(שיחות מוהרא"ש חלק א' ערך ג' פניעות)

שאלות ותשובות ברסלב

קען איך זיך קרייגן מיט'ן יצר הרע?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך פאר אריין יעדן טאג קיין ירושלים און די פאס איז נישט אזוי ריין, אסאך מאל זיצן פרויען אויף די ערשטע פלעצער, וואני אנה אני בא. עס איז פול מיט מיידלעך און נויבלעך און אויך דארף לוחם זיין יעדע מינוט נישט צו קוקן, און אויך שפיר ווי איך געב שוין אויף, איך קען נישט מער.

קען איך זיך בכלל קרייגן מיט'ן יצר הרע? ער איז דאך א מלאך און איך בין נאר א קליין מענטשעלע, און איך שפיר ווי מיינע כוחות קומען צו א סוף.

וויל איך בעטן אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר מחזק מיט שמירת עינים, אדער רעדן פון דעם נאך א שיעור און נאך א שיעור, ווייל אז נישט וועט זיך די מלחמה זיך ענדיגן נישט גוט, מיט'ן נישט גוטן געווינער. יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת נשא, ח' סיון, אסרו חג, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... גרו יאיר

נעם זיך מיט א זעקל ספרים; א תהלים, א משניות וכדומה און זיי פארנומען אויפ'ן וועג מיט לערנען דינע שיעורים כסדרן.

אויך זאלסטו זיך מתבודד זיין, פארמאך זיך די אויגן און שריי צום אייבערשטן בקול דממה דקה: "הייליגער באשעפער איך ווער פארברענט, ראטעווע מיר, העלף מיר איך זאל קענען היטן מיינע אויגן, איך זאל קענען היטן מיינע מחשבות", מען קען זיצן אינמיטן א פולע פאס מיט מענטשן און זיך מתבודד זיין פאילו מען געפינט זיך אין פעלד צווישן ביימער און גראז.

אמאל אויפ'ן וועג אהיים פון רבינס ראש השנה אין עירפארט זאגט מיר מוהרא"ש: "מען קען זיך דא צווישן די הונדערטער מענטשן מתבודד זיין", מוהרא"ש פרעגט מיר: "וואס דארפסטו? א וואלד? חיות? דא האסטו א וואלד מיט חיות; וואס זענען דען די אלע אויב נישט חיות? דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז'), א מענטש אן דעת איז קיין מענטש נישט, ער איז א חיה", און איך געב א קוק ווי מוהרא"ש זעצט זיך אנוועק, פארמאכט זיך די אויגן און הויבט זיך אן מתבודד זיין פאילו ער געפינט זיך אין פעלד; אזוי זאלסטו טון, פארמאך זיך די אויגן און שריי: "הייליגער באשעפער איך ווער פארברענט, איך קען נישט אליינס, ראטעווע מיר, איך זאל קענען היטן מיינע אויגן".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה נשא תשפ"ה)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רי)

תשיב

דערנווייל איז שוין אריבער די צייט וואס דער רבי האט זיך אויסגענומען מיט ר' יחזקאל טראכטינבערג צו מאכן די חתונה נישט שפעטער פון האלב חודש אב (זע אויבן אין סימן תשי"ד), און דער רבי איז צוריק געגאנגען קיין ברסלב און ער האט געשריבן א בריוו צו ר' יחזקאל טראכטינבערג.

דער רבי האט אנגעהויבן דעם בריוו מיט שיינע טיטלעך, ער האט איינגעמאלדן אז אלעס איז אין ארדענונג ביי אים און אז ער איז אנגעקומען אהיים בשלום. דער רבי לאזט אים וויסן אז ער האט ערהאלטן דעם בריוו אז די פלה קען נישט קומען צו פארן קיין ברסלב צוליב א פראבלעם מיט פאספארטן און אז דער גרעניץ איז פארשלאסן, און אז ער וויל אז דער רבי זאל קומען צו פארן קיין קרעסלוב צו מאכן דארט די חתונה, אבער דער רבי שרייבט אים אויף דעם אז די פריערדיגע זמן החתונה איז שוין סיי ווי בטל, און אויב וויל מען אז די שידוך זאל

ווייטער ממשיך זיין זאל מען מוחל זיין אויפ'ן פבוד און יא רופן די חתונה ערגעץ וואו נאנט צום שטאט ברסלב, און נישט שפעטער פון האלב חודש אלול אז די חופה זאל זיין במילוי הלכנה, און אויב מען קען דאס נישט אויספירן, וועט דער שידוך זיך נישט קענען אויסארבעטן.

דער רבי שרייבט ווייטער אז ווען די פלה וועט זיין בערך דריי אדער פיר פרסאות ווייט, זאל זי שיקן צו אים א שליח, און דער רבי וועט איר שרייבן די קביעות מקום פאר די חתונה. און מען זאל זיך זען אן עצה צו געבן אן זיין פאספארט, ספעציעל אז מען קען גרינג קומען צו פארן אן א פאספארט.

דער רבי ענדיגט צו דעם בריוו מיט ווארעמע ברכות און וואונטשן, און אז ער ווארט אויף אן ענטפער ווי פריער, און ער שרייבט זיך אונטער "המיעד להיות חתנו", זיין צוקונפט'יגער איידעם, מיט'ן רבינס נאמען. און ביים סוף שרייבט דער רבי צו אויף א גרוס פאר זיין צוקונפט'יגע שוויגער.

תשיב

דאנערשטאג, ט"ו אלול, איז פארגעקומען די חתונה פון הייליגן רבי'ן מיט זיין צווייטע ווייב, די חתונה איז פארגעקומען אינעם דארף וואטשאק, נאנט צו ברסלב.

לעבנס'ס געשיכטע פון רבי'ן
 דער רבי האט געוואלט אז עס זאל נאר זיין צען מענטשן, א מנן,
 ביי די חתונה, און נישט מער.
 נאך די חופה האט דער רבי געזאגט אז ווער עס געווען ביי זיין
 חופה, האט מען אים מוחל געווען אלע זיינע עבירות.
 תשיר

רבי נתן איז געווען די גאנצע צייט אין שטאט מאהלוב, ער האט
 געווארט מיט זיין ווייב אז זיין שווער זאל זיך אומקערן אהיים, און
 דערנאך האט זיך גערקט די צייט גענוגער צו ראש השנה, און
 דערנאך האט ער זיך אנגעהויבן גרייטן צו פארן צום הייליגן רבי'ן
 אויף ראש השנה. זיין ווייב האט געוואוסט דערפון, און זי האט אים
 געוואלט אפהאלטן פון פארן, עס האט אבער גארנישט געהאלפן,
 רבי נתן איז געפארן צום רבי'ן און איז אנגעקומען צום שטאט
 געמירוב אויף א שבת פאר סליחות, און ער איז געווען דאךט אויף
 שבת קודש ביי זיין טאטע. זיין טאטע האט אים אויפגענומען מיט
 גרויס פבד, ווייל ער האט געזען אז ער מיינט עס ערנסט פארן
 אייבערשטן, און ער וועט אים סיי ווי נישט קענען צוריקהאלטן,
 ווייל ער איז גאר שטארק ביי זיך.

תשור

מוזאי שבת קודש נצבים ונלך, איז רבי נתן געפארן פון געמירוב
 קיין ברסלב, און ער איז אנגעקומען נאך פארן זאגן סליחות, ער
 האט זוכה געווען צו זען דעם הייליגן רבי'ן ביים אריינקומען אין
 שול זאגן סליחות מיטן עולם.

נאך סליחות איז רבי נתן אריין צום רבי'ן אין זיין חדר מיוחד,
 דער הייליגער רבי האט אסאך געערעדט מיט רבי נתן און אים זייער
 שטארק מחזק געווען, און ביי דעם שמועס האט דער רבי אים
 געזאגט די תורה אז ווען מען איז שוואך אין אמונה, דארף מען
 צוקומען צו שווערע עבודות פון פאסטן און זיך פייניגן. זע די גאנצע
 תורה אינגעווייניג (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן פ"ו).

ווען רבי נתן האט דאס געהערט, האט ער זיך זייער דערשראקן
 און פארוואונדערט, ער האט געטראכט צו זיך, "איך האב דאך
 אמונה, פארוואס רעדט דער רבי פון די זאכן, ווען א מענטש
 האט נישט קיין אמונה?", דער רבי האט גלייך געוואוסט זיינע
 מחשבות, און ער האט זיך אנגערופן מיט א שטיקל געשרי, "און
 אויב האסטו נא אמונה, האסטו אן דיר קיין אמונה נישט", דער רבי
 האט דערמאנט דעם מאמר תזיל (סוטה מ"ח:) אויפ'ן פסוק (זכריה ד, י)
 "כי מי בז ליום קטנות", וואס תזיל זאגן אויף דעם, "ווער האט
 געמאכט אז די טיש פון די צדיקים זאל שוואך ווערן אויף יענע
 וועלט? די קטנות וואס זיי האבן געהאט אין זיך", דאס וואס זיי
 האבן נישט געגלייבט אין זיך אליין.

מען האט פארשטאנען פון די רייד פון הייליגן רבי'ן, אז א איד
 דארף האבן אמונה אין זיך אליין, ער דארף גלייבן אז אויף ער איז
 פאליבט ביים אייבערשטן, ווייל לויט די גרוסקייט און גוטסקייט
 פונעם אייבערשטן, איז ער אויף גרויס און חשוב ביים אייבערשטן.

פארן צענטן קומט איהר
 גענומען פון
 ספר "פעלת הצדיק"

**נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'
 קרית ברסלב ליבערטי,
 צייכענט אפ זעקס יאר**

ערב שבת קודש פרשת בהעלותך, איז געווארן אפגעצייכנט זעקס יאר פון י"ז סיון
 תשע"ט ווען אנשי שלומינו האבן זיך אפיציעל אנגעהויבן אריינציען אינעם נייעם שטעטל
 וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגרינדעט. דאן האט עס אויסגעזען ווי א ווייטע
 חלום, א שטעטל אינעם ווייטן און וויסטן ליבערטי? אבער געלויבט דעם אויבערשטן מיט
 סייעתא דשמיא, שטייט מען היינט בלויז זעקס יאר שפעטער, און עס געפונט זיך דארט א
 הערליכע בליענדע שטעטל ווי קרוב צו צוויי הונדערט און פופציג משפחות יראים ושלמים
 לעבן אינעם שוים פונעם נאטור מיטן אויבערשטן, און אלעס איז ברוך השם געפאלן אין
 פלאץ, און עס פעלט גארנישט פארן שטעטל ברוחניות ובגשמיות.

היינט צו טאגס פארמאגט דער שטעטל אלע רוחניות'דיגע געברויכן, מען דאווענט
 טעגליך אין די צוויי וואכן שולן, מיט די צענטראלע שול וואס מען האט נארוואס באנייט
 וואס דינט ווי א מנינים צענטער מיט כסדר'דיגע מנינים שחרית מנחה און מעריב, אזוי אויך
 פארמאגט עס א גרויסע לופטיגע היכל התורה, דער שטעטל פארמאגט פיר מקוואות
 טהרה, א גרויסע תלמוד תורה און מיידל שולע ווי די קינדער ווערן נתחנך מיט יראת שמים
 און מידות טובות, א ישיבה פאר די בחורים, א סעמינאר פאר מיידלעך, א כולל פאר די
 אינגעלייט, א אינגל קעמפ, א מיידל קעמפ און א קאנטרי פאר שטאטישע משפחות, א
 גרויסע בית הדפוס, דער מכון "עצתו אמונה", א מהודר'דיגע מצה בעקעריי, א בית הוראה -
 בראשות פונעם דיין שליט"א, וועד הכשרות, א מהודר'דיגע עירוב מיט א וועד העירובין, א
 בית השחיטה מיט פיר אויסגעצייכענטע שוחטים, און נאך.

אין די יעצטיגע טעג ארבעט מען העפטאג צו בויען צוויי פרישע בנינים פארן חדר און
 מיידל שולע, אזוי אויך ארבעט מען צו קענען גרינדן א בית החיים.

די חסד וואס עס טוט זיך דא איז אין לשער, כמעט יעדער אין שטעטל נעמט אן אקטיווע
 טייל אין איינע פון די פילע וואלונטערישע ארגאניזאציעס, ווי ביקור חולים וועלכע שיקן אפ
 פרישטאג און נאכטמאל פאר קימפעטארינס וכדומה, וויפיל געבן זיך אוועק פאר הצלה,
 פייער דעפארטמענט, חברים, חביבים, אדער די בית התשביל וואס פארטיילט עסן בחנם,
 פילע פרויען וועלכע געבן אוועק צענדליגע שעות א וואך פאר איינע פון די צוויי באזארן -
 איינס פאר קליידער און איינס פאר פורניטשור - ווי מען פארקויפט אלעס פאר כמעט
 בחנם, אדער צו העלפן אינעם קימפעטארן היים, פילע אינגעלייט געבן זיך אוועק צו שרייבן
 פארן צייטונג "קרית ברסלב בלעטל" אז מען זאל האבן ערליכע לייען מאטריאל פאר
 מענער פרויען און די קינדער.

פון א גשמיות'דיגע בליק פארמאגט די שטעטל א גוט אהערגעשטעלטע שאתל סערוויס
 צו טראגן מענטשן פון איין געגענט צום צווייטן, די אינגעלייט און בעלי בתים שטעלן זיך
 אויך ב"ה גוט אוועק מיט פרנסות, די שטעטל פארמאגט פילע געשעפטן פון אלע געברויכן
 פון ספרים, קליידער, שפילצייגן, א גרויסע סופערמארקעט און נאך, אזוי אויך טוען פילע
 אין די קאנסטראקשן ליון, אזוי אויך זענען דא פילע האלסעיל און סערוויס ביזנעסער.

דער עיקר פונעם שטעטל איז אבער נישט בכמות, נאר באיכות, מענער, פרויען, און
 קינדער, לעבן אלע מיט תכלית, זיי לעבן מיטן ציל צו דינען דעם אייבערשטן, און נאר צו
 געפעלן פאר אים, מען געדענקט אז כדי צו האבן א גוט לעבן דארף מען אויפבויען א גוטע
 רילענשיפ מיטן אויבערשטן, ווייל אויב האט מען א גוטע קאנעקשאן איז מען א
 געהאלפענער, און מיט דעם וועט מען בעז'ה ווייטער גיין, ביז משיח צדקינו.

צווישן די גראז, הימל, און בימער, שפאצירט מען מיטן אייבערשטן, מען שמועסט זיך
 אויס דאס הארץ מיט אים, יעדן טאג געבט מען אוועק עטליכע מינוט צו דאנקען דעם
 אייבערשטן, איבערבעטן דעם אייבערשטן, און בעטן אויף ווייטער, און דאס געבט פארן
 עולם די כח און מוח צו קענען אנגיין אין לעבן, און מצליח זיין אין אלעס.
 אבן מאסו הבונים, היתה לראש פינה

חיזוק צום טיר
 איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
 קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
 סידורים, USB, SD, און נאך;
 דעליווערט צו אייער טיר;
 רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
718-387-2691
 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייך אהיים

מין ליבער טאטע
 אז מען האט געליטן אלס קינד פון די עלטערן,
 מען האט טראמא פון דעם, וואס איז די
 ריכטיגע צוגאנג אויסצוהיילן די וואונדן?
קול ברסלב
212-444-9191
 1, 2, 1, 11, 2, 32

סימן טוב ומזל טוב
 מו"ה יואל משה פליישמאן שליט"א קרית ברסלב
 מלמד מומחה בנוסדותינו הקדושים
 צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
 מו"ה אלי קנאלל ה"ו מאנסי
 צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
 מו"ה יודל דעפרים ה"ו קרית ברסלב
 צו די שמחה פון זיין זון למזל טוב
 החתן אהרן ה"ו עב"ג ת
 מו"ה משה פעלדמאן ה"ו מאנסי

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים - מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
 845-351-9060 / 212-444-9169
 ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
 בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
 חיזוק יומי אמעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק זומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך
 845-351-0910 / 212-444-9191
 ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080
 בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
 צו באקומען דעם גליון אויף אמעיל / breslevcenter@gmail.com